

[Finansministeren.]

Derimod er Restaurationsskatten, som er budgetteret med 15,3 Mill. Kr. paa indeværende Aars Finanslov, bortfaldet i Forslaget, og i Stedet er kommet Omsætningsafgiften af stærke Drikke samt den forhøjede Tillægsafgift for Spiritus.

Jeg har her i Finanslovforslaget optaget disse Afgifter med de Beløb, der var regnet med i de Lovforslag, der blev forelagt i sidste Samling om dette Spørgsmaal. Omsætningsafgiften var dér beregnet at give 10,6 Mill. Kr., hvoraf Kommunerne skulde have de 3,5 Mill. Kr., saaledes at der tilbage som Statens Andel blev 7,1 Mill. Kr. Paa Tillægsafgiften af Spiritus og paa enkelte mindre Poster var der regnet med en Forøgelse paa ca. 4 Mill. Kr., saaledes at Statens Indtægt skulde udgøre ca. 11 Mill. Kr. mod de bortfaldne 15—16 Mill. Kr. Om disse Tal vil holde, kan jeg i dette Øjeblik ikke udtale mig sikkert om. Jeg er nærmest tilbøjelig til at mene, at Tillægsafgiften paa Spiritus ikke vil holde, idet jeg regner med nogen Nedgang i Spiritusforbruget paa Grund af de højere Afgifter, men om hele dette Forhold skal jeg i øvrigt gøre et Par Bemærkninger senere.

Jeg har nu gennemgaaet Udgifts- og Indtægtssiden paa det foreliggende Finanslovforslag og skal derefter omtale Formuebevægelserne, som er budgetteret paa § 26.

Som Udgifter paa § 26 er der i alt budgetteret ca. 69 Mill. Kr. Heraf andrager Afdrag paa Statsgælden ca. 24 Mill. Kr. Jeg gør opmærksom paa, at de ordinære Afdrag paa Statsgælden er steget med ca. 4 Mill. Kr., idet Afdraget er begyndt paa et udenlandsk Laan, som tidligere har været afdragsfrit. Til Nyanlæg er beregnet at medgaa ca. 36 Mill. Kr. Heraf anvender Statsbanerne alene ca. 25 Mill. Kr., Postvæsenet godt 5 Mill. Kr., og til Statshavnens Udvidelse foreslaas anvendt 1½ Mill. Kr.

Jeg vil ikke undlade at nævne, at jeg finder Statsbanernes Anlægsbudget meget stort. Den ordinære Afskrivning indenfor Statsbanerne samt nogle Formueindtægter andrager i alt ca. 11 Mill. Kr., saaledes at der af Statskassen maa ydes mellem 13 og 14 Mill. Kr. til Anlægene. Den Omstændighed, at der stadig arbejdes paa nye Jernbanelinier, burde sikkert ogsaa tages op til alvorlig Overvejelse, ikke mindst naar man tænker paa Udgifterne til den fremtidige Drift. Jeg nævner dette her, og jeg gør det med velberaad Hu, fordi man fra Statsbanernes Side, vistnok med Rette, frembæver, at man af politiske Hensyn er nødt

til at fortsætte med Anlæg af nye Jernbanelinier. Jeg gaar altsaa ud fra, at dette er Tilfældet, men naar man ser paa Statsbanernes voksende Underskud, tror jeg, den Tid snart maa være kommet, da man ved Vurdering af Jernbanernes Fremtid kun maa tage økonomiske Hensyn og ikke lade sig lede af mere tilfældige politiske Hensyn, om man har Lyst til at faa en Bane her eller dér.

Af andre Anlægsudgifter skal jeg nævne, at der under Landbrugsministeriet foreslaas bevilget et væsentlig forøget Beløb til Kultiveringsarbejder i Store Vildmose. Endvidere foreslaas under Indenrigsministeriet bevilget 1,4 Mill. Kr., dels til Indretning af Sindssygehospitalet paa Augustenborg og dels til Udvidelse og andre Arbejder ved Sindssygehospitalet i Middelfart og Viborg. Paa Undervisningsministeriets Budget foreslaas 125 000 Kr. til Opførelse af en Statskole i Svendborg og 1 Mill. Kr. til Nationalmuseet. Under Marineministeriet foreslaas 350 000 Kr. som første Bidrag til Bygning af et nyt Fyrinspektionsskib.

Til Afbalancering af det nævnte Udgiftsbeløb, ca. 69 Mill. Kr., det samlede Udgiftsbeløb paa § 26, findes som Formueindtægter ca. 44 Mill. Kr., og der fremkommer et Forbrug af Kassebeholdningen paa 25 Mill. Kr. Denne Formindkelse af Kassebeholdningen dækkes imidlertid af Overskuddet paa Driftsbudgettet, som netop er regnet til 25 Mill. Kr., saaledes at man i det hele har regnet med en uforandret Kassebeholdning for Aaret 1931—32.

Det samlede Resultat af det foreliggende Finanslovforslag — det vil sikkert enhver give mig Ret i — maa betragtes som gunstigt. Men der er ingen Grund til at blive overmodig med Hensyn til Statens fremtidige Økonomi. Der kan komme onde Aar, som kan gøre Forholdene mindre gunstige for Befolkningen og derigennem for Staten, og jeg vil ikke undlade ved denne Lejlighed at nævne, at der ligger en stor Opgave foran os af økonomisk Art, nemlig Spørgsmaalet om Nedbringelse af Danmarks Statsgæld.

I gamle Dage, det vil sige før Krigen, androg Danmarks samlede Statsgæld mellem 300 og 400 Mill. Kr. Ved Udgangen af Aaret 1919, altsaa ved Afslutningen af det første Efterkrigsaar, var Statsgælden steget til 780 Mill. Kr., men derefter kom der i Aarene 1920—24 en meget betydelig Stigning af Statsgælden, saaledes at denne i Aaret 1924 var naaet op til 1 256 Mill. Kr. Der fulgte derefter nogle Aar med Nedgang; men Stigningen kom igen ved Statens Opgørelse med Landmandsbanken, og ved Udgangen af